

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárth Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Halottak napján.

Ujra leéltünk egy napot, melyet a megemlékezésnek szentelnek. Visszatertek közénk egy percze az elhaltak szellemei; — de nem: mi mentünk közéjük. Életet mozgást vittünk oda, hol a halál és nyugalom lakozik; világosságot gyújtottunk a helyen, mely örök sötétséget, a kifürkészhetetlen titkot rejt magába.

Kerestük a nyugalmat lelkünknek, s elmentünk a nyugvókhoz, kiknek a halál már nem sejtetem többé.

Fizonyára jót tevének, midőn elhalt kedvesünk sirján gyertyát gyújtánk, s feldíszítők azt virágokkal. Hisz a megemlékezésben támad fel és él a lélek; s a földön való hallhatlanságunkat mi is csak abban remélhetjük.

Mégis felizgatott kedélyvel, megundorodva a képmutatók tömegétől, hagyja el a temetőt e napon a gondolkodó ember, a ki pedig azért ment

vala oda, hogy a hivatalkodó világ zajában egy percze megpihentesse lelkét az örök élet kezdeténél, a temető halmjai felett. Nyugalma nem vala tartós.

Itt is maga előtt látta az erkölcs-telenséget, mely a megemlékezésből is divatot üz, nem félvén az Isten haragjától. Avagy nem látta-e az aranyos felirattal büszkén emelkedő márvány-emlék előtt hajlongni az örökség miatt versengőket. Drága koszorukat vittek oda, s ezer gyertyalángokat gyújtottak a sirhant felett, mely alatt régen porlad, kinek halálát egykor oly hön óhajták.

Most könnyet ejtenek.

Pedig ha tudná a világ, hogy mit rejt magában az a vizesöpp?!

A fájdalmat, hogy a megboldogult csak oly keveset hagyott — örökbe.

Amott egyszülő zokog kiseded sirhalom felett. Még fából való fejfa sem mondja, kit rejt magába az a pár lábnyi hant. Bizonyos hát, hogy a sze-

gény nyugvót csak a szegény siratja. De miért?

Ha azok a könyvek szólni tudnának, megmondanák, hogy mit rejtenek magukban. A fájdalmat, hogy a megboldogult kiseded miért nem nőtt nagyra, hogy keze munkájával eltartaná a már törődött testü — szülőt.

Mily beláthatatlanul nagy választófal áll az örök pihenők nyugalmas világa és az élők lármás birodalma között. Künn az élet forgatagában mily gyarlók, kapzsiak, hálátlanok és önzők az emberek.

Be más a halottak nesztelen országá: A néma temető a hamisítatlan egyenlőség, a valódi demokrácia végtelen birodalma. Az egyedüli hely, hol megsemmisít, elenyész, meg annyi bánat és keserűség, hol az emberi gyengeségek, kicsinyességek, gyűlölködés, kufarkodás, irigység és álszenteskedés a semmiségbe vesznek, hol a leggyámoltalanabb, legszegényebb ember egyrangú a legazdagabb, legtekinélyesebb urral.

Élet a siron tul.

(Egy sirásó jegyzetéből.)

Irtó: **GOTTIER LAJOS.**

... A városban az urak azt nem tudják, mert a sok okos könyvben nincs megírva, hogy esztendőben egyszer, halottak napja éjszaka káján, a mikor az utolsó látogató is távozott a temetőből, a halottak életre kelnek és kijönnek a sirból. . .

De én tudom hogy úgy van . . . Nem egyszer láttam és kihallgattam őket . . . Hiba fogják rám, hogy örült vagyok . . .

Az emberek azt hiszik, hogy a halottaknak csak a lelke támad fel, a teste nem. Bolond beszéd. Mi az a lélek? Látott már valaki lelket test nélkül? . . . A test támad föl! Régen tudom én már azt. Csak hogy eddig bolond voltam, mert nem beszéltem róla senkinek, s akkor okos embernek tartottak. Most pedig, hogy megjött az eszem és nem titkolódom tovább, hanem elbeszélem mindenkinek, azt mondják rólam, hogy bolond vagyok!

Hát nem bolondok az emberek?!

Mert az úgy van, hogy halottak nap-

ján a holtak kilátnak a sirból. Látnak és hallanak mindent, a mi a temetőben történik. De nem csak azt, a mit a közönséges élő ember lát és hall, hanem bele látnak az embereknek a lelkébe, az agyvelejébe, a szívébe . . . Elovásák ott a legrejtettebb gondolatot s abból megtudnak mindent, a mit a gyászolók cselekedni akarnak, s a mi haláluk óta történt . . . Óh! ha tudnák az élők, hogy halottaik mennyire olvasnak a lelkökben! s minő kis véleménynyel vannak felülük, akkor legalább esztendőben egyszer halottak ünnepén, több kegyelettel szívekben s minden tisztátalan gondolat nélkülük agyvelejökben, látogatnának el egykori szeretteik sirjához! . . .

De ne gondoljátok ám, hogy minden halottnak szabad kijönnie a sirból! Világért sem, Az égi kegyelem azt csak azoknak a halottnak engedí meg, a kiknek nyughelyéről az élők nem feledkeztek meg. Egyszerlen virág, vagy egy szál gyertya, a melyet november elsején a sirra tesz a kegyelet, elegendő arra, hogy a sir lakója föltámadjon és az első kakasszóig szabad legyen. A kinek azonban a sirjáról megfeledkeztek annak nem szabad onnan előjönnie . . .

Nem az hal meg igazán, akit eltemetnek, hanem a kit el is felejtenek . . .

Tegnap alig vártam már, hogy elmenjenek az emberek a temetőből s a halottak átvegyék birodalmukat. Mert ide künn más-kép van, mint a városban. Ott azok csinálnak helyet az élőknek, a kik meghaltak, itt pedig a halottak foglalják el az élők helyét . . .

Legutolsónak távozott a temetőből az a szegény özvegy asszony a kinek a férjét a mult héten hozták ki. A kőbányában halt meg. Rászakadt az anyaföld és agyon ütötte. Szép halála volt. A saját édes anyja ölte meg . . . A szegény asszony mind a három gyermekét kihozta a férje sirjához. Két szál gyertyát is hozott, meg egy tiz krajezáros koszorút. Az is elég tőle. A vacsorája pénzén vette. Bezzeg a gazdag bányatulajdonos feleségének, a Majernének sirján, annyi virág meg gyertya volt, hogy az árából a bányász özvegye holtig gond nélkül élélhetne.

De azért a szegény bányász nagyon megörült neki, hogy a felesége nem feledkezett meg sirjáról.

Ki is mászott rögtön a föld alól, mi-

Az örök pihenők egyszerű birodalmában láthatjuk érezhetjük, hogy minő kicsiny az ember és minő nagy az Isten.

Csupa fájó, tépő bus gondolat forr az agyban, merő bánatos facsaró marcangoló érzés dul a szivben. Szüntelenül, mintegy lidércnyomásként, előttünk lebeg sorsunk, vigasztalan jövője, a nagy vég, hol meg kell állanunk . . . Érezzük végig borzongani testünkön, lelkünkön az elmulás leheletét, suhogó szelét . . . és egyre emlékezünk az elmúlásra, életünk méla akkordjára, a halálra . . .

Bár a boldogságból, örömből nem is egyformán jut ki részünk a bánat, a fájdalom, a szomorúság összehoz, együvé kapcsol bennünket. A búban gyászban nincs költömbőség közöttünk, lett legyünk bár földhöz ragadt koldusok, avagy fényes paloták hatalmas urai.

A halál nem ismer rangot, polcot, osztályt és fokozatot. Egyképen bánik velünk, irgalmatlanul kérlelhetetlenül.

És mégis mennyi képmutatás van még e napon is a temetőben az élők között, mennyi gög, mennyi dölyföség és müzokogás.

Oh, mily jó, hogy azok a beszédes könnyek hallgatnak! Így legalább az ideálisan gondolkozók, a kik igaz lélekkel rótták le köteleességüket a megemlékezésben, nyugodt szivvel fordulnak ki a temető kapuján, s teljes hittel, bizalommal rebegik el a fohászt: *Adj Uram örök nyugalmat a meghaltaknak és világosságod fényeskedjék nekik, amen!*

helyt elment a családja. Borzasztó állapotban van . . . Már nem ember . . . de még nem csontváz . . .

Velem nem sokat törődnek ezek a halottak. Már közéjük számítanak. Pedig még élek. Neha olykor azt hiszem, hogy már meghaltam. S olyan zavarosak a gondolataim, hogy attól tartok, csakugyan elveszitem az eszemet . . .

A haláltól nem félek, (hiszen az emberi életben az a leghevesebb, hogy egyszer meg is halunk), de az örületől igen.

Eddig minden évben a költő sírja volt a legszebb a temetőben. Nem csoda. Hiszen egy királyasszony küldött reá virágokat messze földről . . . Most meg kopár és elhagyott. Nincs rajta egy szál virág sem. Meghalt. Hja! az idén már a királyné sírjára viszik a sok virágot . . . Szegény, ő azért ott sem szabad. Hiába kap annyi virágot. Vastag falak zárják körül a föld alatt. Pedig mennyire szerette a szép természetet. Ő ép úgy be van zárva holta után, mint gyilkosa életében . . .

Azt kell látni, hogy ezek a régi halottak, a kiknek már csak csontjuk van, men-

Orvosok gyűlése nálunk.

E lap mult számában megírták, hogy okt. 24-én tartotta az Országos orvos szövetség Somogy vármegyei fiókegyesülete ez idei közgyűlést Szigetvárott a városház tanácstermében.

Az orvosok a gyűlésen sajnós csekély számban jelentek meg.

Dr. Szaploneczay Manó tiszti főorvos elnök d. e. 9 órakor az ülést megnyitván a jegyzőkönyvvezetésére dr. Csurgót kérte fel. A jegyzőkönyv felolvasás után hitelesítetett.

Elnök ezután a tárgysorozatot adván elő, különösen a Csanád megyétől jött átiratra hívja fel a hallgatóság figyelmét. Ezen átirat értelmében kötelesek volnánk az orvosok minden esendőri vagy rendőri felhívásra a látteleket minden díjazás nélkül azon testi sértésekről kiadni a kik részére a hatóság eme közegei a vizsgálat érdekében jónak látják. Ugyanily átiratok érkeztek Somogyvármegye ügyességétől is a járások főszolgabíróságához, honnan az orvosok a rendeletek szigorú betartására hivatnak fel.

A gyűlés eme az orvosi kar jóvedelmére nagyon is sérelmes felhívásra azon határozatot hozta, hogy az ily értelmű (Csanádmegyei átiratot tudomásul véve, felir az Országos orvos szövetség központjához, kérve miszerint a sérelmek javításában tőle telhetőleg járjon el.

Dr. Kerekes Pál lakócsai körorvos indítványára köszönetet szavaztak Dr. Szaploneczay főorvosnak azon fáradozásáért, és eredményes működéséért, hogy a vármegye területén a körorvosok nyomorúságos és majdnem szánalmat keltő sors javítva az által mozdította elő, hogy fizetéseknek felemelésében buzgón fáradozott. A főorvos ismert szerénységgel háritotta el magáról az elismerést és szerinte ez ügyben a két legbuzgóbb factornak a fő és alispánnak nyújtotta át a palmat, kiknek köszönhető a sikeres eredmény.

Ezekután a főorvos megbízott, hogy

a megye két magasrangú tisztviselőjének a fiókszövetség köszönetét és háláját átiratilag tolmácsoljai

Majd dr. Csurgó egy közegészségügyi egyesület létesítésén fáradozott, mely felolvasásokkal ismertetné meg a néppel a közegészségügyi dolgokat. Szép és nemes intenciók kívánatos is volna ennek létrejötte.

Egy számlarendszer behozatala mellett is kardoskodott még dr. Csurgó kollegánk kiben ugylátszik az orvosi idealismus még nem halt ki és a nagyon is reális világot más határok közé öhajtaná szoritani. A számla rendszer által a késedelmes fizetők felszólítandók volnának köteleességük teljesítésére. Ezen intézmény nagyobb városokban beválhat, de kisebb helyeken, ahol még sokszor tojással is fizetnek, ott csak arról lehet nyugtat kiállítani, hogy mennyi tojást vett át az orvos piaczi árfolyam szerint.

Dr. Kerekes Pál nagyon szépen kidolgozott elaboratummal lépett a szövetség elé és az özvegyek és árvák részére alakítandó segély-egylet eszméjét vetette fel. Tekintve azt, hogy a megyében működő orvosok nagyrészen szegények és ha e szegény családok fentartói szemüket örökre lehunyják özvegyeik és árváik a legnagyobb nyomornak lesznek kitéve. Kell tehát, hogy minden orvos ki a családját szereti ezen végzeteljes viszonyokra gondoljon és hogy oda működjék miként a segélyegylet mielőbb létesüljön.

Ezen indítvány azonban még csak a jövő gyűlésen tárgyalatik érdemlegesen.

Dr. Gáspár a szövetség pénztárosa ismét megmutatta, hogy mennyire képes állását betölteni, mert szorgalmasan szedegette a tagsági díjakat.

A gyűlés végeztével a collegák a szépen berendezett kórházat és a város egyéb nevezetességeit keresték fel, délben közösbédre gyűltek össze a Korona szálló helyiségében, a hol dr. Ujházi a szigetvári kartársak nevében, a gyűlés vezetéseért köszönetet mondott úgy a főorvosnak mint a

márvány siremlékhez. Igazán mindjárt föltűnt.

— Igen, elég esinos — bölintott a főispánné. (Csaknem leesett a feje.) Ő tudniillik nem szivesen nézte azt a pompás monumentumot, a mely az ő egyszerűbb siremlékét háttérbe szoritotta.

— A férjem állította. Mintha ezzel akarná nyugtalan lelkiismeretét elaltatni. Megdöbbennve olvastam ki ma délután a szivéből, hogy házasságra gondol.

— És ugyan kit vesz el? — kérdezte kárörömmel a főispánné.

— Egy olyan leányt, a kivel boldogtalan lesz. De ne beszéljünk erőől. Minek keserítsem meg a mai ünnepnapomat. Ugyis tudom, hogy jövőre már némán fogok fekdüdni odalent . . . És fölsóhajtott.

— No, no! Nem kell mindjárt a legrosszabbra gondolni.

— Tanácsos ur mindég csak gavallér marad. Vigasztalja a szegény gyámoltalan asszonyt.

A főispánné ezalatt már a hatodik sírnál magyarázta, hogy:

— No hiszen? hiába van új siremléke a bárónéknak. Azt az egy koszorút is ré-

nyire leüszik az újabb lakókat!

Az öreg tanácsos, a ki már ötven éve nyugszik itt, de azért minden évben kap virágot, mert örökösai nem feledkeznek meg róla, olyan méltóságteljesen zörgeti esontját, a mint végig sétál a temetőn. . . Épen itt jön . . . Szörnyen nagyra van az öreg, mert az ő korabeli halottak már mind meghaltak. Egyik sem kap többé sem virágot, sem gyertyát, se könyvet . . .

— Jó estét! szomszéd asszony. Örvendek, hogy láthatom. — És esontujjaival megrázza a főispánné esont kezét. Csak úgy zörög mind a kottó. — Mi ujság?

Az asszony kaezérul rendezte el a virágokat koponyáján és válain. Selyem szemfedője csak úgy libeg utánna az esti szélben. Minden áron takargatja, hogy az egyik bordája hiányzik, a mit még életében kivettek az orvosok.

— Jó estét! Ma nagyon sokan voltak idekűnn az én jó férjem csak nem feledkezik meg rólam. De nini! itt van a báróné is.

— Gratulálunk — szólt a tanácsos, és gavallérosan hajtotta meg magát a jóvevény előtt. — Gratulálok ahhoz a remek

többi collegának a megjelenésért és kedélyes hangulatban folyt a társalgás különösen *He-gyessy János* kedvelt főszolgabíránk előadásai fűszerezték ezt, még a vonatok indulása távozásra nem kényszerítette kedves vendégeinket.

A város eljárásága pedig vegye mélyen érzett köszönetünket, hogy szíves volt a város tanácstermét a gyűlés helyéül átengedni mivel egyszersmind alkalmat adott az idegen kartársaknak arra, hogy Zrínyi zászlóját megtekinthették.

Aeskulap.

H I R E K.

A reformáció emlék ünnepére a polgári iskola helyiségében tartott év. ref. Isten-tisztelet tegnap délelőtt volt, melyre a hívek szép számban gyűltek össze, kikhez *Fehérváry Gyula* év. ref. lelkész intézett vallásos áhitattól áthatott lélekemelő beszédet. Melynek alapeszméje a következő mondat „Kicsi a sereg, de bizzék az Istenben, mert ez a mi várunk! A hívők az urvacsorában is részesülnek.

A kaposvár-barcsi vasut. Értesülésünk szerint a kaposvár-barcsi vasut építésére a nagyobb számban jelentkezett vállalkozók egyikével az engedélyesek a szerződést megkötötték; az építés még az év folyamán meg fog kezdeni.

A brüsszeli konvenció következményei. Már másodszor leszállították a finomított és kockacukor árát; előbbi 65.8066 20, utóbbi pedig minőség szerint 67.80-69.80 koronára. Az ármérséklet tehát $6\frac{3}{4}$ koronát tesz. Szeptember elseje, vagyis a brüsszeli konvenció érvénybe lépte óta összesen 19 koronával szállították le a cukor árát.

Az artézi kut furása. A furógép és eszközök már megérkeztek. A munkálatokat már holnap megkezdik *Pazár István* kir. s.

mérnök vezetése alatt. A képviselő testület pénteken tartott ülésén azon véghatározatot, hogy a kut a rom. kath. plebánia templom nyugati részén elterülő térségen fúrás; tudomásul vették. Most már csak azt kívánjuk, hogy a kut furás sikerrel járjon. mert bizony a belvárosban, hol az ivóvíz oly rossz és élvezhetetlen, már közegészségi szempontból is áldásos lenne, ha a fúrás sikerülne és a lakosok jó ivóvízhez jutnának.

Öngyilkosság. *Szűts István* 78 éves kaposvári lakost, veje Sántosra küldte, hogy ott egy adósától 10 koronát szedjen be. Az öreg be is szedte a pénzt, azonban utközben el is mulatta; haza pénz nélkül menni nem mert, hanem bánatában egy Gyár-utcai kerítésre felakasztotta magát. Mire rátaláltak, már halott volt.

Magyar Iparcikkok vására. A magyar iparosok első bemutató karácsonyi vására ügyében az ipartestületek kiküldöttéi újabb gyűlést tartottak, melyen egyhangúlag kimondták, hogy a karácsonyi vásárban valamennyi ipartestület részt vesz. A rendezőbizottságot a M. Védő Egyesület elnöksége alát megalakították s a maguk körében teljes buzgósággal járnak el a vásár sikerének érdekében és arra törekednek, hogy a hazai ipartermékeket olyan változatban mutassák be ezen karácsonyi vásáron hogy a nagy vevőközönség lássa hogy minden idegen vagy külföldi iparcikk helyett valóban eredeti és hamisítatlan magyar árukat vásárolhat. Minden iparos saját ipartestületénél jelentkezék a vásárra hozandó áruival.

A barcsi Drávahid megnyitása a közforgalom számára. A barcs-theresienfeldi közúti Drávahid ujjáépítése az 1901. év folyamán határozottat el s az építés 1903. év október 27-én fejeztetett be. A hid részben rendes közúti beruházás terhére (300.000 K erejéig), részben pedig a rendkívüli ($7\frac{1}{2}$ milliós) hidépítési hitel terhére, összesen 1.000.000 kor. költséggel épült, mely összeg-

ből az alépitményre 576000 K a vasfelszerkezetre pedig 424.000 K esik.

A hidépítés és az ezzel kapcsolatos munkák vezetésével és ellenőrzésével *Králik Adolf*, kir. mérnök, a felügyelettel pedig dr. *Mentsik Ferencz*, miniszteri osztály-tanácsos volt megbízva.

Az alépitményi munkákat a Schlik-féle budapesti gépgyár a vasfelszerkezetet pedig a m. kir. államvasutak gépgyára készítette.

A hid próbaterhelése *Molterer János*, kir. mérnök vezetése alatt f. évi október 15—19-én kedvező eredménnyel ejtetett meg.

A híd nál mint kiemelendő mozzanatok felemlítendő: 1). a nagyon mély alapozások (22 m. a víz alatt), 2). 4. 70 m. nyílás, 3). a hid hossza 280 m., 4). az építés ideje alatt egyetlen egy szerencsétlenség sem történt. 5). a hid vámos; hidvámberlő: *Nóthig József* theresienfeldi lakos.

F. évi november hó 3-án d. e. 10 órakor *Ehrenhöfer Aladár*, miniszteri osztály tanácsos vezetése alatt a kereskedelemügyi és földmívelésügyi m. kir. miniszteriumok, a horvát-szlavon dalmát bán, Somogy és Verőce vármegyék, a vasúti és hajozási m. kir. felügyelőség, s végül Barcs és Theresienfeld községek képviselőinek részvételével tartatik meg a *hid helyszíni szemléje*, melynek kedvező eredményesétén, s ha akadály egy oldalról sem merül fel, a hid a közforgalomnak át fog adatni.

Minden mester és segéd rendelje meg a folyó év november hó elején megjelenő és 1904-ik évre szóló Magyar Kisiparos zsebnaptárt, mely hivatalva van ugy a kisiparoság valamint az iparossegédek körében régen érzett házagot pótolni, mivel a köznapias dolgokon kívül fontos tudni valókat, utbaigazításokat tartalmaz, a melyekről tudomása kell, hogy legyen az iparossegédnek ugy mint az iparostestereknek. Azonkívül tartalmazza vászontasakkal ellátott zsebnaptár bevételi és kiadási lapokat valamint jegyzeteknek

gen ismerjük már rajta. Minden évben kihozzák, meg visszaviszik. És azok az olcsó gyertyák! Jobb arról nem is beszélni.

A temető másik sarkában egész csoportosulás támadt. Egy érdekes halott körül csoportosultak a temető lakói. Szegény asszonyt csak ma délután hozták ki. Férje s gyermekei soká sirtak a friss hant. A tömérdek virágon harmatként csillogtak a könnyek. Összefolytak a halott könnyeivel, a ki vigasztalan volt, hogy ott kellett hagyni öveit . . .

Egy huszárcapitány (tiz éves lakója a temetőnek). odafurakodott hozzá Aranyznóros katonasapkája homlokára volt huzva s egész eltakarta a gyilkos golyó által saját kezével ütött lyukat. Dolmánya vállára volt vetve s csontlábat csak úgy huzta maga után, a bő sarkantyus eszímákban.

Ugyan, kérem, katonadolog az egész! Soha se tessék busulni. Ezen át kell esni mindnyájunknak. Az idő a legjobb orvos, megvigasztal bennünket. — S a kardjára ütött.

A kardbojt foszladozó aranyzárai csak úgy csillogtak a holdvilág fényénél.

De az asszony tovább sirt. . . Még egé-

szen olyan volt, mintha élne. A drága fekete selyem ruha csak úgy suhogott rajta s aranyesikpés fejkötő díszítette sötét fürteit.

Nézzétek már, a kis Bálint gyerek meghalt. — Szólt az egyik esontváz s rá mutatott egy elhagyott sirra, a melynek pompás márványemléke virág nélkül állott az utszélen. . .

Pedig tavaly még mennyi virágot kapott. . . Mit ér a hideg márvány, ha nincs rajta virág. . .

Hja! tavaly óta másodszor ment férjhez az édes anyja. (Ezt egy vén kisaszony mondta.) Most már az első férje is meghalt, annak sincs virág a sirján. . .

Ez mindnyájunk sorsa. — És a halottak rémesen bölintottak koponyájukkal, mialatt szemüregükből violaszínű fény lövelt . . .

Én ott állottam a kápolna mellett, a melynek ablakai ki voltak világítva. Odabent misét tartottak a halottaknak. Benéztem az ablakon olyan furesa volt látni, amint a főpap esontváza selyemkötésében fölmutatta a szentséget. A többiek sorra ott térdeltek s ujjukat összekolesolva, fohászokdáltak az égnek urához.

Aztán tovább ballagtam a régi sirok között. „mennyi halott! Mennyi elhagyott sir! a melyeknek korhadt fakeresztjéről lekopott minden jel s dudva nőtte be a hantot.

Amott egy mohos kökereszt. Két kis gyertya rajta s néhány szál virág. Épen elég arra, hogy a forrón szeretett édes anyára s tudomást vegyen róla, hogy gyermekei nem felejtették el.

Egy másik sir, közvetlen mellette, nem kapott virágot. De azért lakójának, kivételkép az égi kegyelem megengedte. Azt is elmondom hogy történt.

A szegény ember nagy nyomorban halt el. Nyomorban hagyta a családját is. Az özvegynek nem tellett sem virágra, sem gyertyára. Csak könnyeit hozta ki férje sirhantjára. Az egyik forró könnyesepp reá hullott egy virágmagra, a melyet egy kis madár hozott magával, messze napkeletről s picziny csőréből rá ejtette a szegény ember sirjára. Az egyik forró könnyesepp a kis magból pompás virágot fakasztott, mely büszkén tárta ki illatos, hófehér kelyhét. A szegény özvegy asszonynak egy másik könye

szánt részt is. Rövid kivonatokban tanácsokat ad a könyvitelben folyamodványok, kérvények és jelentések szerkesztésében. Szóval a Magyar kisiparos Zsebnaptára mint tan- és jegyzetkönyv és tárcza. Tekintettel ezen körülményekre a megrendelések és előfizetések már most is igen nagy számban folynak be. A naptár ára 1 korona, Megrendelések „A Magyar Kisiparos“ kiadóhivatalába Pécs intézendők.

— **Megzavart multság.** A szigetvári szociáldemokrata pártszervezet a m. hó 25-én a „Központi vendéglőben felolvasással és szavalkokkal egybekötött táncmultságot rendezett. A felolvasást Szabó József pécsi elvtársuk tartotta, erősen kikelvén a helybeli építő munkások viselkedése ellen, mondván, hogy a helyett, hogy a rájuk nézve hasznos könyveket forgatnák, az emberi élet és családi békét megmetyelző kártyát forgatják. Az elhangzott korholó szavakat azonban zokon vették azok akiket illetett és ugy éjjel tájban Vida György Schunk János Jámbor István s még többen verekedést kezdtek. A multság megzavaróit maguk a szociálisták jelentették föl a hatóságnál.

— **Gazdákat érdeklő elvi döntések.** A ki borait vízben feloldott cukorral édesíti, mesterséges bor készítésében válik bűnössé. — Aki az utcavonal megállapításáért magánjogait sértve találja, a bíróságnál kereshet jogorvoslást. Aki a más udvarába bántalmazási czélból követ dob, veszélyes fenyegetés miatt vonandó felelősségre. — Utrendőri kihágási ügyekben egy tanu vallomása a panaszlott elmarasztalására alapul nem szolgálhat. — Duzzasztó gát gerendájának eltávolítás, a magassági jelnek leszakítása miatt folyamatba tett kihágási ügyben a közigazgatási hatóság jár el. — A közforgalomban lévő utakon foglalás eseteiben az előbbi állapot helyre állítása a közigazgatási hatóság jogkörébe tartozik.

— **Irtózatos tűz.** K. vidéki városban nemrég egy szeszgyáros háza kigyuladt. A tűzoltóság tilalma dacára a tulajdonos berögzően a veszélyes tűzbe, hogy pénzesládáját megmentse. A hatalmas lángok és a

pedig behatolt a sirba, reá hullott férje kihült szívére s életre keltette. Mert az igaz szerelem erősebb mint a halál . . .

Egy leány egyedül bolyong a temetőn, nem áll vele szóba egyik társa sem. Tavaly még élt s az egyik sirtól virágot lopott, hogy fölékítse vele magát a táncmultságra a hol aztán annyit tánczolt, hogy belehalt. A lopott virágokkal temették el s most azt visell fürteim. De a halottak mind megösmérik s utána kiáltják:

— Tolvaj!

S a szegény bűnös lány nem talál nyugtot a sirban, sem örömet a feltámadásban. A virágok égetik homlokát . . .

Ma délután is lopott virágot egy gyermek. Én láttam . . . A szegény asztalosné árvája volt. Egy szál rózsát vett el a szomszéd sirtól s rá tette az édes anyja sirjára. Neki nem volt pénze, hogy vegyen. De azért nem haraguszna a halottak. A szegény anya kikérte bocsánatukat, arva gyermeke részére . . .

Mert nincs szomorubb valami a világon, mint egy elhagyott sir . . .

tűrhetetlen füst azonban nem engedték, hogy a kétségbeesett ember a ház hátsó részében levő lakoszobájába behatolhasson. Vissza kell térnie és már-már ingadozik alatta a roskadó épület, midőn szerencséjére, kapaszkodás közben megakadt az ajtóra szögezett levélszekrényben, melyet kezében görcsösen tartva, lezuhan a földre. Az irtózatos tűz egész vagyonát elhamvasztotta s nem maradt egyebe, mint az a pár értéktelen tüzeti levél, mely a levélszekrényben volt és köztük Török A és Tsa bankház, — Budapest, VI., Teréz-körut 46. sz. — levele, mely egy megújítási sorsjegyet tartalmazott. Még alig tért magához az óriási esapás hatása alól, midőn azon kellemes hírt hozta a tűz által szerencsétlenné tett és tönkrement gyárosnak a táviró, hogy a furesa mód n megmentett sorsjegy megnyerte a 600.000 koronás nagy jutalmat.

Színház.

Megjöttek a színészek.

Thália vidám papnői és papjai a héten bevonultak városunkba, öröme a szigetvári intelligens közönségnek, mely már régóta vágyódik egy kis igazi műélvezett után.

Fehér Károly színigazgató társulatának elszálasolása nem kevés gondot okozott. De végre mégis csak ellőn szálásolva a kis bohém hadsereg. Késő este is láthatók voltak még borotvált alakok, a kik izzadtan futkoztak egyik hegyről a másikra lakást nézni.

De végre mégis mindenki födél alá jutott, még az a kis pajkos naiva is, ki elég naiv volt és nem igen kutatót lakás után, mert mit mondá, a ki a mindennapi csókjáról fog gondoskodni az bizonyára ad majd jó meleg tanyát is. És így is lőm. Mert az a ritka szép haju ifju, kinek a buzán kívül még fehér babja is van a magazinban, őszsze söpörtette a legutolsó szemet is — és eladta. — Most már futja a költség mert ugysem marad idő a 32 levelű biblia forgatására. De kinek is jutna eszébe az izgató Fedák Sári (játék). ha van nála még izgatottabb.

Nó de félre a tréfával. Beszélünk már egyszer komolyan.

A társulat csütörtökön este kezdte meg előadásainak sorozatát. Első és bemutató előadásként, *A doktor ur.* Molnár Ferencz 3 felv. bohózata került színre. Az előadás az igazat megvalva jobb lehetett volna, mert a helyzet komikum oly erős ebben a darabban, hogy az magától folyik s a szerepek is igen hálásak. Csak a szereplők voltak hálátlanok s a rendezésen is meglátszott a felületesség. Semmi összjáték nem volt, hanem zűrzavar. *Ernye* mint Sárkány ügyéd személyesítője valóságosan elhadarta szerepét. Cseresnyés szerepében *Dobos* nem remekelt és a férfi szereplők *Bátori* és *Zilah* kivételével az utolsó rendőrig elnyafogták szerepeiket. Ugy látszik ez ragadós. Puzsér betörőt *Deák* Gyula játszta meglehetősen, csak egyik jelenésében kissé megkésett, nó de nem volt baj mert Marosiné *Olajos* Róza azzal vágta ki a modern Fabius cunctatort, hogy „Hol is késik ilyen soká az a Puzsér?! De Puzser ur mégis megjött.

A nők közül dicsérettel kell említenünk *Dobosné Iethő* Stefit, ki lelke volt a darabnak. Kivüle még *Köri* Juliska a kis naiva is tetszett a közönségnek, mert igazán

jól játszott. Az írónak is van egy hibája. A II-ik felvonásban, mert midőn Puzsér a sötét szobába betör s a kasszát kifurja a sötétben is eltudja olvasni a végrendeletet. Ez kissé furesa, sőt lehetetlenség. Igaz, hogy instrukcióba nincs megírva, de egy kis tolvaj lámpa nem ártott volna.

Még egyet. Mind a 3 felvonás az ügyvéd szobájában történik. Változás nincs. A felvonás közök különösen a II-ik és III-ik felvonás közt rémítő hosszúak voltak, hogy miért, — nem tudjuk?

Pedig kár a közönséget, ha változás nincs, a hosszú felvonás közökkel untatni ha lemegy a darab 10 órára, hát lemegy, nem okvetlenül szükséges, hogy fél 11 vagy 11 orakor végződjön.

Nó de ezt hiszük, hogy ez csak az első előadásnál volt és jövőben másként, jobban megy minden.

Pénteken csakugyan már jobb és szabatosabb előadásban volt résszünk. *Casanova* operette került színre kevés közönség előtt. Sajnos, hogy akadnak mindig nagyképűsködők, kik az újabb darabok felől ha sohsem is látták, de csupa feltűnésből úgy nyilatkoznak, hogy jaj de pikáns. Ne zemenetek el. És ezek a félrevezetők sikert is érnek el.

Igaz, hogy az újabb darabokban kevés kivétellel van egy kis sikamlóság, de ne keressük mindig és mindenben a prudériát.

Mert sokkal külömb dolgokat hallgatnak meg szó nélkül és visznek végbe az életben ugy a hölgyek, mint a férfiak; kik magukat egyszerre erkölcs bírának, erény-csöszöknök tolják fel. Legyen nyugodt a közönség a felől, hogy e szinpadon mindent megnézhet arczpirulás nélkül és nem kell mindjárt megbotránkozni, ha arra nincs is ok. Mert a XX-ik században és nem a középkorban élünk s a mi természetes, az természetes.

A szereplők közül a sátn *Ernye* Emil pompásan játszta szerepét, ha ily nyugodtsággal és ily zsánerben játszik máskor is, akkor csakis elismeréssel szólhatunk felőle. Méltó pártnerre volt *Ernye*inek *Abonyi* Teruska, ki valóban elragadó volt és dicséretet érdemel. Különösen a második felvonásban *Pompadour* és XV. Lajos szerepében előadott duettjük sikerült volt. Nemkülömben *Köri* Juliska *Marion* szerepében kedves játékával nyerte meg a közönség tetszését. *Casanova* szerepébe *Deák* helyett mint látjuk *Bátori* ugrott be. De jól lehet, hogy nem szeretjük az eféle változtatásokat, azonban mégsem volt okunk megbánni, mert *Bátori* teljesen átértette szerepét és sikerrel oldotta meg. Ugy a kar valamint a többi szereplők is jól megállták helyüket. Zene kíséret jó volt.

Tegnap *Heidelbergi diákélet.* 5 felv. szinmű került színre. Ma pedig a *Molnár és gyermeke* szokásos mindenszenteki darabot adják. E két előadásról lapunk jövő számában fogunk beszámolni.

B.

— **Színházi bérlők.** Eddig a következők béreltek:

Duchon Ödön 3, Farkas Gyula tb. főbíró 3, Ocsodál Gusztáv 3, Vasuti tisztikar 3, Hegyessy János 2, Dr. Kriszt Béla 2, Dr. Raksányi Árpád 2, Ocsodál János 2, Fuchs Zsiga 2, Nagy Ernő 2, Deutsch Aladár 2,

Engelleiter Rezső 2. Dr. Hoffmann Jakab 2, Ullman Zsigmond 2, Pents Márton 2, Dr. Perczel Győző 1, Theodorovits Etel 1, Gaál György 1, Herger József 1. Dr. Menczer Imre 1. Bretter Ferenczné 1. Salamon Jenő 1. Dr. Szily Ádám 1, Kozáry Ede 1, Ferencz Dávid 1, Krasznay Géza 1, Vörös Vince 1, Lederer Ignác 1. Ujházi Lajos 1, Ürmös Péter 1. Fuchs Mór 1. Neu Dezső 1. Schwarz Lajos, Morgenstern Ignác 1. Stefan Gyula 1- Lichtsein N. 1. Vadja Iván 1. összesen 58 bérlet.

CSARNOK.

Frankfeld ur, a természetbuvár.

Van nekem egy régi ismerősöm: egy öreg nyugalmazott német professzor. Minden nap meglátogat; az a „meglátogat“ egyértelmű avval, mintha valaki, kinek nyolcz gyermeke halt meg difteritiszben, azt mondja „no, Uram, Istenem, meglátogattál engem!“ Mondom, minden nap ott van nálam. Falitükrömet háromszor verte már le a falról, asztalomát számtalanszor döntötte el, kalapomat Isten tudja hányszor dobta a vízzel tele lavórba, stb. stb. Mert a tisztelt ur szenvedélyes természetbuvár —

Minap bejön szobámba. Az asztalon egy kézirat feküdt: egy bírálni való szomorujáték. Még el sem olvastam, már is megszorodtam tőle, pusztá érkezésétől. — Tehát a tisztelt odalép az asztalhoz, s a kéziratot kezébe veszi.

- Ki írta ezt a szomorujátékot?
- Egy ismeretlen.
- Elő fogják adni?
- Meglehet.
- Szerző saját kézírása ez?
- Valóban nem is tudom.
- Szép írás.
- Igen szép.
- Finom papír,
- Nagyon finom.

S így megy ez tovább. Ekkor már a guta kezdett környékezni a méregtől, hogy oly sokat kérdezősködik, akkor ott hagyott, s folytatta körutját. Felemeli az ágy előtti szőnyeget.

- Ez vaddisznó bőr.
- Igen.
- A szemei üvegből vannak.
- Igen.
- Nagyon szép szőre van.
- Igen.
- Nagyszerű eszmé!

Bár nem tudtam, mire mondja ezt, válaszoltam.

- Főlséges gondolat.
- Ön tömte ki?
- Igen.

— Ön egy idő óta pompásan tud kitönni.

- Nem nagy mesterség.

Eztán feláll, s a gyufatartóból egy gyufát vesz ki.

- Ez fosfor.
- Tudom.

Felveszi íróasztaláról a viaszgyertyát, és meggyújtja,

- Úgyesen van fonva ez a gyertya.

— Meglehetősen.

Aztán felveszi a pecsétviaszt, s a gyertya fölé tartja. A pecsét rácsik egy küldendő levelemre. Amint ezt meglátta, fogta a pecsétnyomót, és rányomta. Aztán meglehetősen s dicsekedve mondja.

— Egész szép lenyomatot ad.

Avval otthagya ezeket is. Odamegy az asztalhoz, mely a szoba közepén áll. Meglátja az ébresztő órát.

— Csinos órácska.

— Igen.

Kinyitja hátsó ajtaját, s felhuzza az „álármot“. Az óra veszekedett lármát csap.

— Erős hangja van.

— A fejem is megfájdul tőle.

— Én szeretem hallgatni.

Avval elhagyja a veszekedettül lármázó órát s feláll egy székre a szekrény mellé.

— Szép gipszfigurái vannak.

— Igen szépek.

— És könnyűek.

— Nem mind.

Evvel két kezébe két babát fogott, s méregette, melyik nehezebb. Egyet hátra lép, s a gipszfigurák egyike nyakam közé, másik az üvegszekrénybe repül. Fejemet s az üveg ajtót betörte. Avval odalép hozzám.

— Az ön feje vérzik.

— Meghiszem.

— És fáj is.

— Ugyám.

Azután otthagyt, s a szekrénynek feléje sem nézve, felkapta egyik virágserpemet az asztalról. Egy rezedát kihuzott belőle, ujai közt elmorzsolta, s orrához vitte.

— Pompás szaga van.

— Igen.

— Szine is szép.

— Igen.

Azzal odalép íróasztalomhoz. Ott állt egy „Memento Mori“ koponya. Felemei szivarszipkamat, s azt mondja.

— Ez éppen bele illik a szájába —

S beletette. Házipapkamat leveszi fejéről, s azt mondja,

— Épen rá illik.

S rátette sapkámát a koponyára.

Majd nevetve beszél tovább.

— Ki tudja ez a koponya nem gondolt-e ki ilyesmit életében? s ki tudja a mi koponyáinkkal nem fognak-e valaha így tenni?

— Nem lehet tudni.

Fejem pedig vérzett. Az egész labor tele volt véres vízzel, s véres fejjel is azon gondolkodtam, hogyan tudnám eltávolítani? Aztán fejemeli czilinderkalapomat.

— Ez már nagy a koponyának. Ugye bár?

Ojáhozta hozzám, eléim nyujtotta. A koponya kicsuszott kezéből, a földre esett, eltörött. A fekete czilinder a véres vízbe esett. Én majd megpukkadtam a méregtől. De erőt vettem magamon, s azt mondtam neki.

— No most már nem vérzik a fejem.

Mehetek már?

— Hova?

— Temetésre.

Ajánlotta, hogy elkísér.

— Sajnálom, nem lehet. Egy barátom fogatán utazom. — Evvel aztán kibékült s ott hagyot.

— Én pedig idejöttem tisztelt orvos urak, hogy megkérjem önöket, vizsgálják meg elememet, mert nem hiszem: hogy ilyen helyzetben eltöltött két év után is épségben maradhatott volna.

B. L.

Nagy pokrócz raktár

Mindennemű pokróczokból
 dus választék gyári árban
Wellisch Józsefnél Pécsett
 Király utca, a Lyceum épületében, az úgynevezett (2 toronyos templom alatt.)

Kiadja a szerkesztőség.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR RAKTÁRA

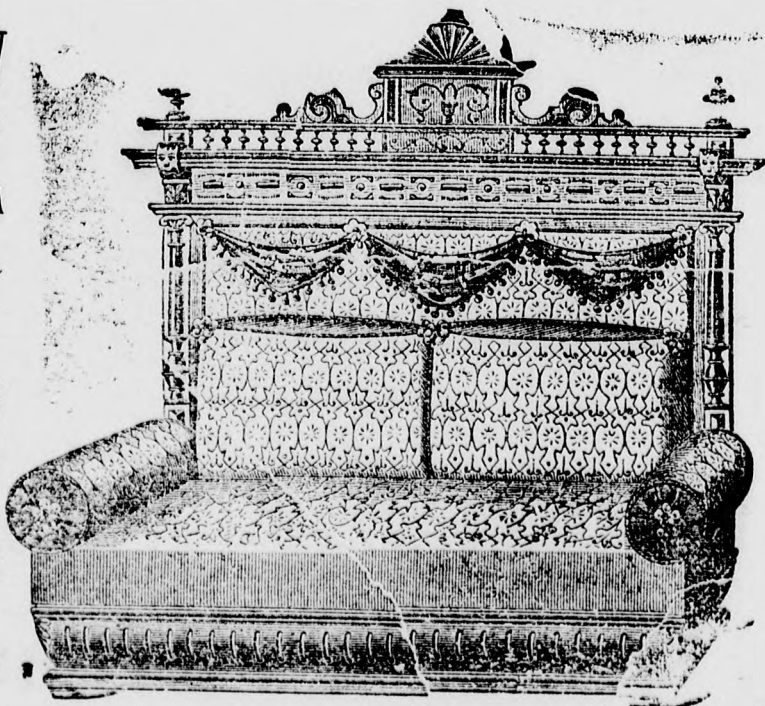
kárpitos és disztítő üzlete

PÉCSETT,

Siklósi országut 44.

Ismételadóknak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

615 szám.
1903 vegrh.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz 102 §-a értelmében ezennel köz-hiré teszi, hogy a kaposvári kir. törvény-szék 1903 évi 7558 számú végzése kö-vetkeztében dr. Berkes Móricz ügyvéd által képviselt Potocsnik Simon javára Vertheim Szipónia ellen 700 K s jár erejéig 1903 évi október hó 7-én. foganatosított kielégítési, végrehajtás utján felül foglalt és 2478 ko-ro-nára — fillre becsült következő ingóságok u. m. : rőfös áruk, és állványok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek szigetvári kir. járás-bíróság 1903-ik évi V 431/2 számú végzése folytán 700 kor. tőkekövetelés, ennek 1903 évi június hó 15 napjától járó 6% kamatai 1/8% váltódij és eddig összesen 89 korona 75 fillérben bíróilag már megállapított költ-ségeik erejéig Barcsón alperesnö üzletében 1903 évi november hó 9 ik napjának dél-utáni 12 1/2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-ságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsá-ron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingósá-gokat mások is le és felülfoglalták és azok-ra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t. cz 120 §. értel-mében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1903 évi okt. hó 25. n.

Klie János
kir. bír. végrehajtó.

Ujdonságok

az őszi idényre!

Óriási választék a legujabb ruha-kelmék, flanellok, selymek, bársonyok pargetok és Tennis flanellokban.

Gyönyörű választék

Női Confectió

és

Szörmeárukban.

Uradalmak és gazdaságok
figyelmébe!

A legjobb minőségű belföldi ló-pokróczok és takarók nagy választék-ban a legjutányosabb áron.

DEUTSCH DÁVID FIA

divatáruházában

SZIGETVÁROTT.

(Takarékpénztári épületben).

Kiváló szerencse Töröknel! Felülmulhatatlanul

kedvez főarudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió ko-rona nyere-ménynél többet fizettünk nagyrebecsült vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyere-ményt és pedig:

a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080 sz. sorsjegyre,
a 100.000 „ főnyere-ményt a 74366 „ „
a 90.000 „ „ a 109780 „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyere-ményt.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt.
— A mos következő magy. kir. szabadalmazott 13. osztálysorsjátékában újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyere-ményt
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

14 millió 459.000 koronát
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyere-mény a legszerencsésebb esetben
1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000. 1 nyere-mény 400.000.
1 a 200.000. 2 a 100.000. 1 a 90.000. 2 a 80.000.
1 a 70.000. 2 a 60.000. 1 a 50.000.
1 a 40.000. 5 a 30.000. 3 a 25.000. 8 a 20.000.
8 a 15.000. 36 a 10.000 korona és még sok egyéb;
összesen 55.000 nyere-mény és jutalom 14.459.000
korona összesen.

Az I. osztályu sorsegyek tervszerű árai:

¹/₈ eredeti sorsjegy frt —.75 vagy kor 1.50; ¹/₄ eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.
¹/₂ „ „ „ 3.— „ „ 6.— ¹/₁ „ „ „ 6.— „ „ 12.

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az **összeg előzetes beküldése** el-lenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi november hó 19-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és T^{SA}

BANKHÁZA B U D A P E S T.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete

Főarudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körut 46a I. fiók: Váczi-körut 3a

II. fiók: Muzem-körut IIa. III. fiók: Erzsébet-körut 54a.

Rendelőlevel levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sors-jegyét a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben } utánvételezni kérem
} postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő
} mellékelem bankjegyekben (bélvegekben).

Pénzes cím!

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.